

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-103/2015

Instanța de fond:

Judecătoria Ocnița

Judecător: E.Bejenaru

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

28 octombrie anul 2015

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier

Peterman Veronica, Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorilor Bobu Natalia, Prisacari Lilia

Avocaților Fotescu Mihail, Gavajuc Stela, Dzicovscaia Odetta, Procopciuc Angela

Părților vătămate xxx, xxx, xxx, xxx

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpatul xxx și apelul suplimentar declarat de avocatul Fotescu Mihail în interesele inculpatului xxx împotriva sentinței Judecătoria Ocnița din 26.12.2013, conform căreia

xxx, născut la xxx, originar și domiciliat mun.xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii medii, supus serviciului militar, căsătorit, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoria Rîșcani din 26.12.2006 în baza art.art.238 al.2, 361 al.2 lit.d, art.84 CP RM la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale – 12000 lei, antecedentul penal stins

A fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8/opt/ ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice pe termen de 5/cinci/ ani.

A fost menținută măsura preventivă – arestul aplicat lui xxx prin încheierea Judecătoria Ocnița din 18.12.2013.

Potrivit art.469 al.1 CPP RM xxx a fost numit în căutare.

Termenul ispășirii pedepsei lui xxx a fost calculat din data reținerii lui.

S-a încasat de la xxx cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune în beneficiul părților civile xxx suma de 88258,80 lei, xxx suma de 39847,20 lei, xxx suma de 14364 lei, xxx suma de 96016,40 lei, xxx suma de 113650 lei, xxx suma de 9000 lei, xxx suma de 21648 lei, xxx suma de 17402,60 lei, xxx suma de 16643,20 lei, xxx suma de 9926,40 lei.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond:01.07.2011 - 26.12.2013.

Termenul de judecarea a cauzei în instanța de apel:26.02.2014 - XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se expune în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că xxx, la 2008 activînd în funcția de contabil al întreprinderii mixte "xxx" SRL, pe parcursul lunii octombrie aceluiași an, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, convenind cu fiecare proprietar în parte asupra prețului, a colectat de la un grup de locuitori ai raionului xxx semințe de soia și anume de la:

1. xxx la 25.10.2008 - 19031 kg, la prețul de 2.80 lei pentru un kg, în sumă de 53286 lei și la 26.10.2008 - 12490 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 34972 lei; iar în total 88258,80 lei;
2. xxx la 26.10.2008 - 16603 kg, la prețul de 2.40 lei pentru un kg, în sumă de 39847,20 lei;
3. xxx, la 26.10.2008 - 5130 kg, la prețul de 2.80 lei pentru un kg, în sumă de 14364 lei;
4. xxx, la 27.10.2008 - 15671 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 43878,80 lei și la 28.10.2008 - 21714 kg la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 52137,60 lei, iar în total - 96016,40 lei;
5. xxx, la 27-28.10.2008 - 42375 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 118.650 lei;
6. xxx, la 30.10.2008 - 3750 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg în sumă de 9000 lei;
7. xxx, la 01.11.2008 - 9020 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 21648 lei;
8. xxx, la 01.11.2008 - 7251 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 17402,60 lei;
9. xxx, la 27.11.2008 - 5944 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 16643,20 lei;
10. xxx, la 21.11.2008 - 4136 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg în sumă de 9926,40 lei, asigurîndu-i pe proprietari că se v-a achita pentru soia în cantitate totală de 153240 kg în sumă totală de 431756,60 lei după realizare.

Potrivit contractului de vînzare-cumpărare nr.110 din 27.10.2008 încheiat între SRL"xxx" și SRL"xxx", xxx ca reprezentant al vînzătorului, vinde cantitatea de soia achiziționată, cumpărătorul, potrivit dispozițiilor bancare nr.234 din 30.10.2008, nr.471 din 13.11.2008 și nr.46 din 10.12.2008, transferă la contul SRL"xxx" sumele de 135000 lei, 49113,90 lei și respectiv 72945,86 lei, cu titlu de plata pentru soia procurată.

Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul xxx, care în motivare indică că nu este de acord cu sentința instanței de fond, la fel nu este de acord cu încheierea privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, nu a fost prezent la ședința de judecată din 26.12.2013, deoarece nu a fost înștiințat legal, despre sentință a aflat din internet, deoarece ultima ședință despre care a cunoscut și a comunicat că se află pe foaie de boală a fost 05.11.2013, la această ședință nu a fost stabilită data ședinței judiciare, sentința a fost pronunțată în lipsa sa și pînă în prezent nu a primit partea motivată a sentinței, solicitînd anularea sentinței instanței de fond și a încheierii privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest.

La fel împotriva sentinței instanței de fond a fost depus apel suplimentar de către avocatul Fotescu Mihail în interesele inculpatului xxx, cu invocarea în motivare a următoarelor considerente:

-xxx a depus apel nemotivat împotriva sentinței, invocînd faptul ilegalității sentinței, deoarece consideră că n-a săvîrșit infracțiunea imputată,

-reeșind din materialele cauzei sentința instanței de fond nu a fost înmînată lui xxx nici în limba de stat pe care nu o cunoaște, nici tradusă în limba rusă pe care o posedă,

-cu materialele cauzei și cererea de apel a lui xxx a făcut cunoștință la 10.04.2015 și declară apelul la 27.04.2015,

-consideră ilegală sentința instanței de fond în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui xxx în baza art.190 al.5 CP RM, deoarece în materialele cauzei lipsesc oarecare probe ce ar confirma vinovăția lui în infracțiunile date,

-consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond privind faptul că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin depozițiile părților vătămate, a martorului și de materialele dosarului,

-în sentință este indicat, că xxx a declarat instanței de judecată că vina în cele incriminate nu o recunoaște, declarînd că pe xxx îl cunoaște din 2006, au avut relații contractuale cu întreprinderea pe care o gestionează acesta, în anul 2008 xxx s-a adresat către dansul cu rugămintea să-i ajute în realizarea soii cultivate, la ce el a căzut de acord, a fost încheiat contract între "xxx" SRL GT"xxx", în care prețul soii a fost indicat de 2 lei pentru un kilogram, peste un timp xxx iar s-a adresat cu întrebarea posibilității realizării prin firma "xxx" SRL a soii cultivată de alți cetățeni, s-au înțeles că el ia soia, dar xxx duce contul la tonaj și la toate documentele, la prima primire a banilor de la "xxx" SRL s-a dus la xxx și a transmis banii soției lui xxx pentru achitarea la niște persoane, la ce ea i-a zis că se

vor achita așa cum ei consideră, peste careva timp xxx a cerut să-i transfere 50 000 lei prin bancă, ce a fost efectuat, în total "xxx" SRL a achitat GT"xxx" suma de 145000 lei, ulterior în timpul trecerii frontierei de stat a aflat despre intentarea dosarului penal, venind la xxx xxx prima data s-a întâlnit cu xxx, care era cu xxx, la flecare a eliberat ca garanție câte o recipisă, cele invocate de xxx că suma sus desemnata i-a fost transmisă în baza unor alte relații contractuale anterioare nu corespunde adevărului, acest fapt dînsul justifică prin contractul de vânzare-comparare nr.010908 din 01.09.2008 a 150 tone de soia în sumă de 300 000 lei, ordinul de plata nr.1 din 10.12.2008 în sumă de 50000 lei, unde expres în cuprinsul acestuia este indicată destinația plății, chitanțele dispozițiilor de plata nr.0137 din 02.12.2008 pentru suma de 75000 lei și nr.0139 din 25.03.2009 pentru suma de 15000 lei, la fel, o proba incontestabilă la acest capitol servește și hotărârea Judecătorei Bălți din 07.06.2012 prin care s-a încasat de la GT"xxx" în beneficiul "xxx" SRL suma de 117470 lei datorie anume pentru neexecutarea de către acesta a contractelor la care face referire xxx și potrivit cărora dînsul neîntemeiat și-a reținut pentru sine sumele transferate de SRL"xxx" și nu le-a repartizat celorlalți pătimiti potrivit destinațiilor plății, îl consideră vinovat pe xxx de părțile neînțelegeri avute cu pătimitii,

-în sentință este indicat că partea vătămată xxx a declarat instanței că pe xxx drept reprezentant a SRL"xxx" îl cunoaște din 2006, dînsii avînd relații economice, în toamna anului 2008 avînd intenta de a realiza soia colectată de pe terenul agricol s-a adresat către xxx, la ce ultimul a căzut de acord, careva contracte în scris la cel moment nu au încheiat, după colectarea întregului tonaj de soia xxx s-a adresat către xxx cu o rugăminte de a încheia un contract fictiv pentru vânzarea soii, deoarece sunt careva impedimente la transportarea producției peste hotare, contractul a fost semnat în luna noiembrie, însă din contractul fictiv reiese că este indicată luna septembrie, la expirarea termenilor de achitare xxx s-a eschivat de la plata producției realizate, cauzînd lui un prejudiciu considerabil în sumă de 88258,80 lei, la fel xxx a declarat instanței că în aceeași toamnă a anului 2008 a mai avut relații economice și a negociat cu xxx în timpul culegerii fructelor și vîndut două autocamioane de mere SRL"xxx" prin intermediul reprezentantului societății xxx,

-analizînd aceste declarații, evident e demonstrat faptul, că între xxx - reprezentant al SRL"xxx" și xxx-reprezentant al GT"xxx" din anul 2006 au relații economice, contractuale reglementate de legislația civilă, acest fapt e demonstrat nu numai prin declarațiile lui xxx și ale părții vătămate xxx, ci și de materialele cauzei, de volumul 2, f.d.82-84 - copii confirmate a facturilor de expediție, f.d.176-179 - copiile contractului de servicii de păstrare/12.09.2008 din 12.09.2008 cu anexe,

-contractul dat a fost încheiat la 12.09.2008 și se numește Договор услуг и хранения/12.09.2008 prin care GT"xxx" - director xxx, cumpără de la SRL"xxx" - director xxx lăzi și transmite la păstrare de la 08.10.2008 pînă la 01.04.2009 mere și conform facturilor, actului de conciliere din 01.04.2009 pentru păstrarea merelor GT"xxx" - director xxx a rămas datoare SRL"xxx"-director xxx cu 117470 lei, care prin hotărâri judecătorești au fost încasate de la GT"xxx" în folosul SRL"xxx",

-contractului dat și anexelor instanța de fond nu le-a dat careva apreciere, însă aceste acte confirmă faptul că SRL"xxx" pentru merele păstrate nu are careva datorii către GT"xxx", ci dimpotrivă ultimul a rămas dator cu 117470 lei, acte confirmate cu semnăturile directorului GT"xxx" și ștampila acestei întreprinderi,

-deasemenea instanța a indicat în sentință, că nu urmează de a reține în favoarea inculpatului xxx faptele precum ca dînsul acționînd ca reprezentant a "xxx" SRL încheie la 01.09.2008 cu GT"xxx" contractul de vânzare-cumpărare a cantității de 150000 kg soia la prețul de 2 lei pentru un kilogram/f.d.62 vol.2/ în baza căruia ÎM"xxx" SRL prin ordinul de plată nr.1 din 10.12.2008 îi transferă la cont suma de 50000, iar prin chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 mai achită în numerar sumele de 75000 lei și 15000 lei/f.d.63-64 vol.2/, deoarece instanța de judecată prin declarațiile însăși a inculpatului/f.d.245-252, 255-256, 258-259 vol.4/, a părții vătămate xxx/226-231, 253-254, 280/ stabilește cum că aceștia anterior au mai avut careva relații juridice, ultimul primind banii de la inculpat ca drept o achitare în urma acestor relații, nicidecum în baza contractului sus desemnat, acesta fiind semnat de el mult mai tîrziu decît data indicată în contract la insistența inculpatului pentru ca acesta a putea exporta semințe de soia colectate de la pătimitii în toamna anului 2008,

-argumentele instanței de fond în această parte sunt neîntemeiate, deoarece declarațiile lui xxx că banii transferați de "xxx" SRL în sumă de 50000 lei prin ordinul de plata nr.1 din 10.12.2008 pe contul GT"xxx" și prin chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 în numerar sumele de 75000 lei și 15000 lei sunt combătute prin înscrisurile din aceste acte contabile,

-în ordinul de plată, confirmat de ștampila băncii din 10.12.2008 este indicat ca plătitor "xxx" SRL, ca destinatar GT"xxx" 50 000 lei, cu destinația-plata pentru produse agricole conform contractului Nr.010908 din 01.09.08,

-chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 cu achitățile în numerar a sumelor de 75000 lei și 15000 lei sunt a doua parte din formularul "Dispoziție de încasare", aprobat prin hotărîrea Departamentului Statisticii al Republicii Moldova nr.08 din 12.04.1995 și aceste chitanțe i-au fost eliberate nu lui xxx, dar în ele este indicat, că - încasat de la ÎM"xxx" și eliberate de către GT"xxx" și nu de ÎM,"xxx" SRL, în ele sunt indicate codul fiscal al GT"xxx", este semnătura lui xxx, ștampila GT"xxx" și este indicat achitare pentru soia conform contractului nr.01,

-în ședințele instanței s-a dat citire procesului-verbal de confruntare dintre xxx și xxx de la f.d.211-213 vol.I, la confruntare xxx a declarat cu o mare precizie... 50000 lei am primit prin transfer cu două zile înainte de încheierea contractului, la întrebarea lui xxx cînd a semnat chitanțele pentru 75000 și 15000 lei a citit conținutul lor xxx a răspuns că a privit conținutul, aceste declarații încă odată confirmă declarațiile lui xxx, că sumele sus indicate au fost achitate pentru soia primită de la GT"xxx",

-declarația lui xxx de la confruntare, că 50 000 lei i-a primit prin transfer cu două zile înainte de încheierea contractului este încă o confirmare incontestabilă ce demonstrează, că contractul de vânzare-cumpărare nr.010908 de "xxx" SRL a fost încheiat anume la 01.09.2008 cu GȚ"xxx", deoarece nicidecum pe data de 10.12.2008 nu putea în dispoziția de plată bancară să fie înscrisul Destinația-plata pentru produse agricole conform contractului Nr.010908 din 01.09.08, contract care reeșind din declarațiile lui xxx a fost încheiat la 12.12.2008, adică după două zile a transferului a 50000 lei,

-din analiza probelor de mai sus se strecoară concluzia, că declarațiile lui xxx sunt false și se combat prin probele enumerate mai sus, iar instanța de fond greșit a susținut învinuirea înaintată lui xxx și a admis o condamnare sub formă de privațiune de libertate pentru acțiuni civile ce s-au născut între "xxx" SRL și GȚ"xxx", care conform legislației civile este prevăzut că pentru neexecutarea obligațiilor contractuale părțile sunt îndreptățite să solicite pe calea înaintării unei acțiuni civile repararea prejudiciului cauzat,

-pentru demonstrarea declarațiilor false a lui xxx xxx a înaintat instanței de fond un demers prin care a solicitat de a numi pe cauza penală o expertiză contabilă în fața căreia a solicitat pentru soluționare de a pune șase întrebări, pentru verificarea activității GȚ"xxx" în raport cu activitatea „xxx” SRL, inclusiv întrebarea a șasea - Dacă corespund documentele contabile prezentate instanței de judecată ale „xxx” SRL cu privire la procurarea soia în 2008 de la GȚ"xxx", cu documentele contabile al GȚ"xxx" și dacă nu corespund de indicat temeiul,

-instanța de fond prin încheierea din 17.01.2012 a respins demersul de numire a expertizei/f.d.96 vol.2/, astfel i-a îngrădit lui xxx dreptul la apărare și la un proces echitabil,

-constatarea instanței de instanța de judecată privind condamnarea inculpatului în faptele criminale descrise o consideră neîntemeiată, deoarece de către învinuire nu s-a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat faptul colectării soia de la cei zece proprietari indicați în sentință de către xxx, toate facturile de expediție, după cum reese din declarațiile lui xxx, a lui xxx au fost complectate de către xxx unde sunt indicate de către el că expeditor este "xxx" SRL, destinatar "xxx" SRL, xxx, str.xxx, loc încărcare s.xxx, loc descărcare xxx, denumirea încărcăturii soia, este indicată cantitatea și urmează un șir de semnături ale lui xxx,

-în toate facturile de expediție e semnătura lui xxx și a altor cetățeni, aceste probe confirmă faptul că soia a colectat-o de la părțile vătămate nu xxx, dar GȚ"xxx", care conform legislației era dator de a întocmi acte de colectare a soia părților vătămate ceia ce nu a făcut,

-"xxx" SRL a respectat cu strictețe cerințele legislației la procurarea soia de la GȚ"xxx", a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.01/0908 prin care "xxx" SRL, director xxx /și nu xxx/ numit în continuare cumpărător și GȚ"xxx", numit în continuare vânzător prin directorul xxx, pe de altă parte ș.a., în contract sunt rechizitele bancare ale "xxx" SRL și GȚ"xxx", sunt semnăturile directorilor și ștampilele întreprinderilor,

-în baza contractului a fost întocmită factura de expediție cu nr.780537 în care este indicat că expeditor este GȚ"xxx", s.xxx, destinatar "xxx" SRL xxx, loc încărcare s.xxx, loc descărcare, xxx, în această factură este indicată cantitatea de 150 tone de soia cu preț de 2 lei în sumă totală de 300000 lei,

-aceste acte figurează în actele contabile a "xxx" SRL xxx, în baza lor au fost efectuate operațiunile bancare corespunzătoare, au fost transferați bani prin intermediul băncii și în numerar, au fost efectuate declarațiile necesare și s-au plătit impozitele corespunzătoare,

-evidența contabilă efectuată de către "xxx" SRL în legătură cu cumpărarea soia și primirea merelor la păstrare de la GȚ"xxx", încă odată confirmă faptul existenței unor relații economice între două întreprinderi, relații reglementate de legislația civilă a RM și nicidecum de legislația penală,

-părțile vătămate interogate în instanța de fond au declarat, diferit, că soia a fost colectată de către xxx, că unii l-au văzut pe xxx în diferite locuri, alții au indicat că l-au văzut doar pentru prima dată la poliție, unii dintre ei l-au întrebat despre cumpărarea soia și toți au confirmat faptul că xxx în privința colectării l-a indicat pe xxx /GȚ"xxx"/, cu care "xxx" SRL au și avut relații contractuale,

-consideră că xxx, reeșind din criza catastrofală a anului 2008, în sfera realizării producției agricole, avînd pierderi la realizarea merelor, făcînd colectarea soia cu încălcarea legislației, cu scop de a se eschiva de la răspunderea fiscală pentru încălcările comise i-a dus în eroare pe părțile vătămate/majoritatea din ei sunt cumătrii lui/ că cum că xxx e dator să se achite cu ei, a ascuns de ei că a primit de la "xxx" SRL banii pentru soia, știind cu certitudine că ei îl vor crede pe el și nu pe xxx și ultimii s-au adresat la organele de poliție pe faptul că cum că xxx i-a depozitat de sumele indicate în materialele cauzei, părțile vătămate evident că nu au știut despre relațiile contractuale ale celor două întreprinderi,

-instanța de fond a mai indicat în sentință, că vinovăția inculpatului xxx este dovedită și de materialele dosarului penal, și anume: de continutul extrasului din Registrul de Stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali rezulta faptul înregistrării la 17.04.2007 a ÎM"xxx" SRL cu genul principal de activitate, activitatea de ambalare, comerț cu ridicata a băuturilor alcoolice, comerț cu amănuntul, comerț cu ridicata pe bază de tarife, unde în calitate de contabil șef de la data fondării și pîna la data de 22.12.2008 figurează xxx/f.d.22 vol.1/; de conținutul informației Inspectoratului Fiscal de Stat mun.xxx nr.12-2/377-3302 din 06.05.2011 din care rezulta faptul că, ÎM"xxx" SRL pentru perioada anilor 2008-2010 nu depune la aceasta autoritate declarații cu privire la impozitul de venit, iar din

17.03.2009 a fost declarată ca firmă fantomă/f.d.229 vol.1/,

-instanța de judecată pripit a ajuns la această concluzie, n-a verificat la inculpat veridicitatea acestor înscrisuri din materialele cauzei, n-a citit declarațiile lui xxx date la urmărirea penală, unde el permanent, la unele întrebări ale colaboratorilor de poliție indica că nu poate prezenta unele documente, deoarece sunt ridicate de poliție pentru soluționarea a altei cauze(material de control),

-în urma controlului efectuat de către poliție s-a stabilit, că "xxx" SRL de la momentul fondării și pînă la momentul controlului a activat, a dat dările de seamă fiscale și în urma controlului a fost emisă o ordonanță de refuz în intentarea unei cauze penale, din lipsa în acțiunile "xxx" SRL, director xxx, contabil șef xxxa elementelor a careva articol din CP RM, dările de seamă fiscale, ordonanța de refuz în intentarea cauzei penale și alte acte le va prezenta în ședința judiciară,

-totodată instanța n-a verificat dacă xxx a avut careva împuterniciri de a încheia contracte, de a procura diferite mărfuri ș.a., pentru a confirma că xxx, fiind contabil șef al "xxx" SRL a activat din numele acestei întreprinderi cinstiit avînd împuternicirile necesare se v-a prezenta și procura, cu împuternicirile indicate,

-instanța de judecată a mai indicat și la relațiile contractuale ale ÎM"xxx" SRL și SRL"xxx", contractul de vânzare-cumpărare nr.110 din 27.10.2008, facturi de expediție, actul de verificare detaliat a decontărilor reciproce al SRL"xxx" și ÎM"xxx" SRL din 30.11.2009 și că potrivit dispozițiilor bancare nr.234 din 29.10.2008/f.d.74 vol.1/, nr.471 din 13.11.2008/f.d.75 vol.1/ și nr.46 din 10.12.2008/f.d.76 vol.1/ SRL"xxx" transfera la contul SRL"xxx" sumele de 135000 lei, 49113,90 lei respectiv 72945.86 lei, iar în total suma de 257059,76 lei cu titlu de plată pentru soia prelucrată, procurată, interpretîndu-le ca probe ce confirmă săvîrșirea de către xxx a infracțiunii imputate,

-toate aceste documente enumerate de instanță demonstrează relațiile contractuale dintre două întreprinderi, relații economice și nicidecum acțiuni penale, banii de pe soia prelucrată și cumpărată sunt transferați pe contul SRL"xxx" și nu în buzunarul lui xxx,

-dacă s-ar fi stabilit în ordinea civilă că SRL"xxx" a colectat de la părțile vătămate soia și nu s-a achitat cu ei, apare necesitatea de a încasa în ordine civilă costul soiei conform contractelor, actelor de achiziție ș.a.,

-dacă pe cale civilă sau chiar și penală s-ar fi constatat că SRL"xxx" sau xxx are careva datorii către cineva din părțile vătămate, evident că întreprinderea dată sau xxx nu pot fi atrași la răspundere penală, deoarece: Articolul 1 din Protocolul nr.4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului interzice privarea de libertate pentru datorie. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în stare să execute o obligație contractuală, articolul dat vizează neexecutarea a orice obligație contractuală și nu doar neplata unei datorii financiare,

-apărarea consideră, că probele acumulate de către organul de urmărire penală și de către instanța de judecată confirmă pe deplin lipsa în acțiunile lui xxx a componenței de infracțiune prevăzută de art.190 al.5 CP RM,

-solicitînd casarea sentinței instanței de fond cu pronunțarea în privința lui xxx a unei sentințe de achitare.

În ședința instanței de apel inculpatul xxx nu s-a prezentat nemotivat, deși a fost citat legal, fapt confirmat prin avizul de primire anexat la materialele cauzei/f.d.20 volumul 5/, ulterior s-a eschivat de la prezentare în ședința judiciară, astfel Colegiul penal considerînd posibilă judecarea apelurilor declarate în cauza penală prezentă în lipsa inculpatului xxx, care s-a sustras de la judecată.

Avocatul inculpatului xxx, Stela Gavajuc, în baza mandatului din 20.05.2014/f.d.44 volumul 5/, prin nota informativă din 09.03.2015, a informat instanța de apel că datorită neexecutării obligațiilor contractuale a reziliat contractul de asistență juridică nr.43 din 11.08.2014 încheiat pentru apărarea intereselor inculpatului xxx în cauza penală prezentă.

Avocatul inculpatului xxx, Dzicovscaia Odetta în instanța de apel a susținut apelul inculpatului și a solicitat să fie admis din motivele invocate, cu emiterea unei sentințe de achitare a inculpatului xxx.

Avocatul inculpatului xxx, Fotescu Mihail, în instanța de apel a declarat că apelul a fost declarat în termenii prevăzuți de CPP a RM, consideră că sentința atacată în privința lui xxx condamnat în baza art.190 al.5 CP este ilegală și este necesar de a fi casată cu pronunțarea a unei noi hotărîri prin care xxx să fie achitat, din analiza materialelor cauzei nu există nici o probă prezentată de către învinuire că xxx ar fi sustras banii care îi sunt încredințați, nu este nici un document care ar da dovadă de faptul că banii transferați de la fabrica de prelucrare a semințelor au fost transferați anume pe contul lui xxx, sunt documente care confirmă faptul că banii după preluarea soii au fost trasferăți la întreprinderea SRL"xxx", părțile vătămate susțin că xxx i-a însușit, dar nu prezintă nici o probă, ori xxx a negat de la început pînă la sfîrșit că el nu a luat banii, că acestea au fost relații economice între ÎM„xxx” și GȚ”xxx”, părțile vătămate spun că i-au dat lui xxx, pe cînd documentele confirmă că xxx nu a primit nimic de la ei, xxx nu avea cum să însușească, nu sunt careva probe care ar confirma însușirea și calificarea în baza art.190 al.5 CP, documentele prezentate instanței de apel confirmă faptul că între ÎM”xxx” și GȚ”xxx” sunt relații economice.

Partea vătămată xxx în ședința instanței de apel a susținut sentința instanței de fond, solicitînd respingerea apelurilor declarate de inculpat și avocat.

Partea vătămată xxx în ședința instanței de apel a susținut sentința instanței de fond, solicitând respingerea apelului declarat de inculpat și avocat, cu restituirea prejudiciului cauzat, la fel a declarat că cînd a dat soia personal a participat xxx și a promis că banii va transmite peste trei zile, astfel s-au înțeleș, deoarece îl cunoșteau pe xxx, care a mai fost la alte persoane din localitatea xxx și le-a dat recipise precum că le datorează sume de bani, iar în prezent xxx susține că nu a luat banii.

Partea vătămată xxx în ședința instanței de apel a susținut sentința instanței de fond, solicitînd respingerea apelului declarat de inculpat și avocat, cu restituirea prejudiciului cauzat.

Partea vătămată xxx în ședința instanței de apel a susținut sentința instanței de fond, solicitînd respingerea apelului declarat de inculpat și avocat, cu restituirea prejudiciului cauzat, xxx a fost reprezentantul întreprinderii, el a eliberat facturile, el a semnat și a aplicat ștampila, toate relațiile au fost efectuate prin intermediul lui xxx și el urma să se achite și nu ÎM"xxx", el era persoana care avea dreptul să primească, însă nu a dorit să primească pe facturile lor, dar le-a prezentat facturile sale, xxx le-a arătat cum să completeze facturile, că SRL"xxx" vinde la "xxx" soia unde ei nici nu figurează, ca dovadă că au ceva în proprietate xxx le-a lăsat cîte un exemplar de factură, primul expemplar le-a luat el, după ce a strîns toată soia a venit iarăși și sub pretextul că pentru a trimite soia în xxx are nevoie de facturi și după aceea va întoarce banii înapoi, cînd a întreat unde este factura nr.3 s-a răspuns că a rămas la șoferi pentru că dacă îi dădea și factura nr.3 nu mai vedeau nimic, consideră că prima instanță a analizat toate circumstanțele nominalizate, xxx a luat marfa și nu s-a achitat pentru marfă, ei toți 10 persoane sunt dintr-un sat și nu sunt cumătri cum susține xxx, s-au cunoscut între ei cînd au mers la locul unde au predat soia.

În ședința instanței de apel avocatul părților vătămate Procopciuc Angela a declarat că consideră că apelul inculpatului este tardiv, deoarece la data înaintării apelului la 02.02.2014 a expirat termenul acordat de lege privind contestarea sentinței, deși inculpatul a indicat că s-a aflat în concediu medical nu a anexat nici o probă în vederea motivării omiterii termenului de adresare, totodată apelul este nemotivat, astfel consideră că apelul este tardiv și nefondat și urmează a fi respins, cu menținerea sentinței ca legală și fondată, pedeapsa aplicată corespunde personalității inculpatului și circumstanțelor cauzei, nefiind restituite pagubele pricinuite părților vătămate.

Referitor la apelul suplimentar declarat de avocatul Fotescu Mihail avocatul Procopciuc Angela a declarat că nu este de acord cu apelul înaintat din considerentele că potrivit art.402 al.5 la care face trimitere apărătorul, se indică că dacă inculpatul a declarat apel în termen, iar ulterior își înlocuiește apărătorul cu un nou apărător, iar termenul de atac a apelului suplimentar care completează apelul de bază este de 15 zile, noul apărător decît cel care a fost la Ocnița este S.Gavajuc, care este noul apărător și a trecut termenul mai mult de 15 zile, nefiind înaintat nici un apel suplimentar în termenul stipulat de art.402 al.5, respectiv al treilea nou apărător nu mai poate beneficia de acest drept să înainteze un nou apel și iarăși din nou să invoce că este depus în termen și termenul nu a fost expirat, insistă că apelul este tardiv și nu poate fi admis, mai mult ca atît nu poate fi repus în termen.

Suplimentar avocatul Procopciuc Angela a declarat că se examinează cauza penală cu privire la escrocheria soii și nu de la Gospodăria Țărănească, dar nemijlocit de la persoanele fizice, astfel nu au nimic comun relațiile civile care au avut loc și au fost examinate pînă la CSJ, ulterior la Curtea de Apel Bălți, la fel au insistat la numirea expertizei grafologice, dar xxx nu s-a prezentat în ședința de judecată, s-a eschivat de la darea specimentelor de semnături și de la efectuarea expertizei, cauza a fost remisă înapoi la Ocnița, cererea fiind scoasă de pe rol, în prezent peste 7 ani s-a depus o altă cerere de chemare în judecată, care nu are nimic comun cu relația de escrocherie a soii, mai mult ca atît, verificarea activității GT"xxx" în raport cu activitatea ÎM"xxx" nu are nici o tangență, în cazul dat nu sunt relații civile atunci cînd soia a fost luată de acasă și pe factură scrie că "xxx" este proprietar și îi transmite lui "xxx", deci nu figurează xxx, xxx, xxx și toți ceilalți, astfel au fost depozități de avere, fiind transmisă de proprietar și transmisă firmei respective și firma are datoria de a transmite banii la "xxx", nicăieri în facturile fiscale nu există careva relații dintre părțile vătămate ca contractanți ca vînzători și "xxx" ca cumpărător, mai mult ca atît în 2007 nici nu era înregistrată întreprinderea ÎM"xxx", ea a fost înregistrată în aprilie 2007, nu putea xxx să vină să spună că este directorul ÎM"xxx" pe cînd nu avea nici procură de a reprezenta și împuterniciri de a semna contracte, pe care nu le-a semnat și nu le-a întocmit, astfel nu există careva relații civile, consideră că calificarea este corectă și instanța de fond just a ajuns la concluzia de al recunoaște culpabil pe xxx și a numi o pedeapsă respectivă, acțiunile civile au fost admise corect, solicitînd să fie respins apelul inculpatului ca nefondat, iar apelul apărătorului să fie respins ca tardiv potrivit art.402 al.5 CPP RM.

Procurorii participanți în ședința instanței de apel au solicitat respingerea apelului inculpatului ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond, consideră că apelul inculpatului nu corespunde cerințelor art.405 CPP RM, iar după conținut și formă nu este clară solicitarea inculpatului, nefiind depus un apel motivat, referitor la apelul suplimentar depus de avocatul Fotescu Mihail au susținut poziția avocatului părților vătămate, solicitînd respingerea apelului suplimentar depus de avocatul M.Fotescu în apărarea intereselor lui xxx, deoarece sentința a fost pronunțată la 26.12.2013, inculpatul xxx a atacat cu apel nemotivat la 05.02.2014 și dacă apelul a fost declarat în termen, în materiale cauzei este mandatul avocatului xxx datat cu 20.05.2015, deci urma avocatul S.Gavajuc în termen de 15 zile să depună apel motivat, lucru care nu a fost făcut, ulterior apare apelul suplimentar a avocatului M.Fotescu care este tardiv și totodată și nefondat, sentința atacată corespunde circumstanțelor cauzei, probelor cercetate, pedeapsa numită conform art.190 al.5 CP corespunde personalității inculpatului, solicitînd respingerea apelului ca tardiv, nemotivat și neîntemeiat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Audiind participanții la proces, verificînd respectarea termenului de atac a sentinței, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpatul xxx împotriva sentinței instanței de fond urmează a fi considerat depus în termen, deoarece inculpatul xxx a lipsit la ultimele ședințe judiciare și la pronunțarea sentinței motivate din

26.12.2013, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței judiciare, totodată inculpatului nu i-a fost expediată copia sentinței motivate în limba pe care o cunoaște în conformitate cu prevederile art.338 al.4 CPP RM, care indică că participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată, raportată la prevederile art.16 al.4 CPP RM, care reglementează, că actele procedurale ale organului de urmărire penală și cele ale instanței de judecată se înmînează bănuितului, învinuitului, inculpatului, fiind traduse în limba lui maternă sau în limba pe care acesta o cunoaște, în modul stabilit de prezentul cod.

Totodată, audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apeluri prin prizma probelor administrate și cercetînd suplimentar probele, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că atît apelul inculpatului considerat depus în termen, cît și apelul suplimentar depus de avocatul Fotescu Mihail în interesele inculpatului, urmează a fi respinse ca nefondate reeșind din următoarele considerente.

Concluzia instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Conform art.403 al.1 CPP RM, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor material.

Potrivit art.402 al.5 CPP RM, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Potrivit art.414 al.1 CCP RM, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricărui probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul ajunge la concluzia, că judecînd cauza penală prezentă instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile părților vătămăte xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, a reprezentantului succesorului părții vătămăte xxx, avocatului Capmoale Nicolae, reprezentantului părții vătămăte xxx, xxx, a martorului xxx, prin materialele cauzei penale, printre care:

-extrasul din Registrul de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, din care rezultă faptul înregistrării la 17.04.2007 a ÎM"xxx" SRL cu genul principal de activitate, activitatea de ambalare, comerț cu ridicata a băuturilor alcoolice, comerț cu amănuntul, comerț cu ridicata pe bază de tarife, unde calitate de contabil șef de la data fondării și pînă la data de 22.12.2008 figura xxx/f.d.22 volumul 1/,

-informația Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Bălți nr.12-2/377-3302 din 06.05.2011, din care rezultă faptul că ÎM"xxx" SRL pentru perioada anilor 2008-2010 n-a depus declarații cu privire la impozitul de venit, iar din 17.03.2009 a fost declarată ca firmă fantomă/f.d.229 volumul 1/,

-facturile de expediție seria EB nr.837702; EB nr.837703, seria EB nr.837704; EB nr.837705, seria EB nr.837708 seria EB nr.837707; seria EB nr.837710; EB nr.837711, EB nr.837714, EB nr.837716, seria EB nr.837717; seria EB nr.837718. seria EB nr.837720; seria EB nr.838101, din care se constată că ÎM"xxx" SRL prin intermediul lui xxx pe parcursul lunilor octombrie-noiembrie 2008 a achiziționat de la xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx și transportat la SRL"xxx" soia în cantitate 153240 kg pentru prelucrare și depozitare/f.d.77-90 volumul 1/,

-contractul de vînzare-cumpărare nr.110 din 27.10.2008 încheiat între SRL"xxx" și SRL"xxx", din care rezultă prețul de 2 lei 80 bani a soii/f.d.94 volumul 1/,

-facturile de expediție seria SW1480981 din 09.12.2008, seria EB 837725 din 30.10.2008 și EB 837724 din 27.10.2008, din care rezultă că ÎM"xxx" SRL a livrat SRL"xxx" în baza contractului sus desemnat cantitatea de 141601 kg/f.d.91-93 volumul 1/,

-actului de verificare detaliat a decontărilor reciproce al SRL"xxx" și ÎM"xxx" SRL din 30.11.2009, din care rezultă că societatea din urmă a predat primei după prelucrare soia achiziționată de la sus desemnații pătimiti în cantitate de 141601 kg în sumă totală de 374766,88 lei/f.d.73 volumul 1/,

-dispozițiile bancare nr.234 din 29.10.2008/f.d.74/, nr.471 din 13.11.2008/f.d.75/ și nr.46 din 10.12.2008/f.d.76/, din care rezultă că a fost transferat la contul SRL"xxx" sumele de 135000 lei, 49113,90 lei și respectiv 72945,86 lei, iar în total suma de 257059,76 lei cu titlu de plată pentru soia prelucrată procurată, precum și alte documente ale cauzei penale, cercetate suplimentar și în ședința instanței de apel, care în coroborare demonstrează complet vina

inculpatului în faptele incriminate, în legătură cu ce instanța de apel consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului.

În ședința instanței de apel au fost verificate declarațiile părților vătămate și probele materiale conținute la cauza penală, fiind cercetate suplimentar:

-cererile depuse de xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx/f.d.5, 43, 48, 53, 58, 98, 112, 116, 120, 161, 231 volumul 1/,

-copiile autentificate a facturilor de expediție eliberate/f.d.13-20 volumul 1/,

-certificat informație referitor la SRL "xxx" fiind indicat contabilul xxx/f.d.22 volumul 1/,

-ordonanță din 16.11.2009 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 17402,40 lei/f.d.47/,

-ordonanță din 16.11.2009 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 95046,80 lei/f.d.52/,

-ordonanță din 16.11.2009 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 14364 lei/f.d.57/,

-ordonanță din 16.11.2009 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 16643,20 lei/f.d.62/,

-proces-verbal de ridicare, actul de verificare și contractele de vânzare cumpărare cu anexele/f.d.70-94/,

-ordonanță din 15.01.2010 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xx în privința sumei 31847,20 lei/f.d.101/,

-ordonanță din 18.03.2010 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 88258,80 lei/f.d.115/,

-ordonanță din 22.03.2010 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 9926,40 lei/f.d.119/,

-ordonanță din 22.03.2010 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 21648 lei/f.d.123/,

-recipisă eliberată lui xxx, din care rezultă că xxx a predat 16603 kg soia în sumă de 39847 lei în luna noiembrie 2008 ÎM"xxx"SRL mun.xxx str.xxx, semnată de directorul ÎM"xxx" xxx, care se obligă să-i restituie în luna noiembrie 2010/f.d.156, 165/,

-recipisă eliberată lui xxx, din care rezultă că xxx a predat 42 tone de soia la prețul de 2,80 l în sumă totală de 117600 lei în luna noiembrie 2008 ÎM"xxx"SRL mun.xxx str.xxx, semnată de directorul ÎM"xxx" xxx, care se obligă să-i restituie în luna noiembrie 2010/f.d.157/,

-ordonanță din 26.11.2010 de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui xxx în privința sumei 118650 lei/f.d.164/,

-procesul-verbal de audiere a bănuitului xxx din 13.12.2010, din care rezultă că în cadrul audierii a recunoscut că banii primiți pentru soia colectată i-a utilizat pentru procurarea tehnicii agricole/f.d.181-182/,

-contract de vânzare-cumpărare nr.01/0908 în copie autentificată încheiat între SRL"xxx și GȚ"xxx"/f.d.188-189/,

-factura seria CS nr.780537/f.d.190/,

-ordin de plată nr.1 privind achitarea sumei de 50000 lei/f.d.191/,

-chitanțe referitor la suma de 15000 lei și 75000 lei/f.d.192/,

-procese-verbale de confruntare din 12.04.2011 între xxx și părțile vătămate xxx/f.d.211-213/, xxx/f.d.214-215/, xxx /f.d.216/, xxx /f.d.217/, xxx/f.d.218-219/, xxx din 28.04.11/f.d.223, 224/,

-informație de la IFS Bălți nr.12-2/377-3302 din 06.05.2011, din care rezultă că ÎM"xxx"SRL a fost înregistrată în calitate de plătitor TVA din 01.11.2008, la 16.03.2009 înregistrarea ca contribuabil al TVA a fost anulată și din 17.03.2009 întreprinderea a fost declarată ca firmă fantomă, informații referitor la surele financiare obținute în perioada a.2008-2010 nu poate fi prezentată din motivul că agentul economic nominalizat nu a depus declarațiile cu privire la impozitul pe venit pe perioadele menționate./f.d.229/,

-procese-verbale de confruntare din 18.05.2011 între xxx și părțile vătămate xxx/f.d.234/, xxx/f.d.235/, xxx/f.d.236/,

-copiile confirmate a facturilor de expediție/f.d.82-84 volumul 2/,

-copia contractului din 12.09.2008 încheiat între GT"xxx" și ÎM"xxx"SRL în persoana directorului xxx, cu anexă/f.d.176-179 volumul 2/,

-copiile autentificate a facturilor de expediție/f.d.236-245 volumul 2/,

-copia hotărârii Judecătorei Bălți din 07.06.2012 referitor la admiterea acțiunii civile înaintate de SRL"xxx" către GȚ"xxx" privind încasarea datoriei/f.d.150 volumul 3/,

-copia deciziei Colegiului Civil al Curții de Apel Bălți din 18.12.2012 prin care a fost respins apelul declarat de GT"xxx" împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 07.06.2012/f.d.151-152 volumul 3/,

-act eliberat de Inspectoratul Fiscal de Stat din 04.09.2009, din care rezultă, că efectuând verificarea corectitudinii operațiunilor economice dintre GT"xxx" și SRL"xxx" pe perioada octombrie 2008 s-a constatat că în evidența contabilă a gospodăriei GT"xxx" producția livrată SRL"xxx" constituie 34250 kg în sumă totală de 95900, nu s-a efectuat achitarea pentru producția realizată/f.d.156-157 volumul 3/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că pe xxx reprezentant a SRL"xxx" îl cunoaște din 2006, au activat împreună, în toamna anului 2008 s-a înțeles cu xxx despre realizarea soii colectate, careva contracte în scris nu au încheiat, soia a fost dusă în cantitate de 33 tone 700 kg, în suma totală de 88258,80 lei, în aceeași perioadă xxx a mai colectat soia de la alte persoane, cu care ultimul personal a discutat condițiile afacerii, după colectarea întregului tonaj de soia xxx s-a adresat către el cu rugămintea de a încheia un contract fictiv pentru vânzarea soii, contractul a fost semnat în luna noiembrie, însă din contractul fictiv reiese că este indicată luna septembrie, la expirarea termenilor de achitare xxx s-a eschivat de la plata producției realizate, cauzându-i un prejudiciu considerabil în sumă de 88258,80 lei, în toamna anului 2008 a mai avut relații economice și a negociat cu

xxx în timpul culegerii fructelor și a vândut două autocamioane de mere SRL"xxx" prin intermediul lui xx/f.d.226-231 volumul 4/,

-declarațiile suplimentare a părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că xxx i-a lăsat ștampila firmei și facturile ca să nu-l caute în caz dacă se va adresa vre-un vânzător, în factură figurează numele șoferului, dar nu a vânzătorului, deține originalele facturilor a lui xxx, xxx și xxx, a fost înțelegerea de a realiza soia prin intermediul SRL"xxx", au convenit la suma de 2,40 lei apoi la 2.80 lei, banii transmiși de către xxx au fost pentru mere, dar nu pentru soia predată de părțile vătămate, ștampila pe bonurile din luna martie a aplicat-o el, dar a semnat soția lui xxx./f.d.253-255/,

-declarațiile suplimentare ale părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că recunoaște că a primit sumele de 15000 lei și 75000 lei, dar a primit în luna octombrie, xxx i-a arătat unde să aplice ștampila, toți cunoșteau că pentru soie se va achita xxx, deoarece el le-a promis și le-a eliberat recipise, xxx îi datorează suma de 88258 lei, declarațiile inculpatului nu corespund realității, a fost dovedit faptul că xxx prin abuz de încredere s-a folosit de ei/f.d.260/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că la sfârșitul lunii octombrie anul 2008 după colectarea soii xxx i-a propus pe xxx care cumpăra soia, a încărcat soia în două mașini, în total 7 tone, s-a înțeles cu xxx, s-au înțeles cu prețul, a promis că va achita tot peste două săptămâni, a dus soia împreună cu xxx, xxx nu s-a achitat pentru soia predată, spunând că se va achita mai târziu, însă după aceasta a dispărut și pînă în prezent nu s-a achitat/f.d.232-233 volumul 4/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care reiese că la 27.10.2008 a colectat soia în cantitate de 6 tone 700 kg de pe terenul agricol care îi aparține, din convorbire cu xxx a aflat că xxx cumpăra soia, primind facturile de expediție de la xxx a transportat soia în or.xxx pentru a o preda, s-a înțeles cu xxx care i-a promis că se va achita cu el, însă pînă în prezent nu s-a achitat/f.d.234-235 volumul 4/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna octombrie anului 2008 a luat de la xxx o factură și personal cu automobilul său a predat soia în cantitate de 4 tone 136 kg la elevatorul de la xxx la prețul de 2 lei 40 bani, xxx urma să-i achite suma de 9986 lei, a discutat cu xxx prin telefon, însă numai promitea că va achita suma/f.d.236/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în septembrie-octombrie anul 2008 a colectat de pe cîmp soia în cantitate de peste 5 tone pe care le-a transportat la elevatorul din or.xxx, unde s-a înțeles cu xxx care i-a propus să realizeze soia la prețul de 2,80 lei și i-a promis că se va achita peste două săptămâni, peste o săptămînă l-a telefonat la ce xxx i-a spus că au apărut probleme, dar va face tot posibilul și se va achita, ulterior xxx a dispărut și pînă în prezent banii nu i-a primit/f.d.237/,

-declarațiile reprezentantului părții vătămate xxx, xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că susține acțiunea civilă depusă în cuantum deplin, solicitînd de a încasa în beneficiul lui xxx a sumei de 9000 lei pentru cantitatea de 3 tone 750 kg, la prețul de 2,40 lei pentru o unitate predat potrivit facturii din 30.09.2010/f.d.238/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna octombrie anului 2008 aflîndu-se la stația xxx cu scopul de a preda soia colectată de pe lotul de pămînt a aflat că în or.xxx este o persoană pe numele xxx care se ocupă de colectarea soii, a luat facturile fiscale de la xxx și a transportat soia în or.xxx unde s-a înțeles cu xxx, cu care s-au înțeles la prețul de 2,80 lei, a predat soia lui xxx firmei "xxx", xxx i-a promis că în timpul apropiat îi va achita banii, însă xxx nu s-a achitat cu el și a dispărut, anterior împreună cu xxx și xxx au întocmit o recipisă, a predat soia în sumă totală aproximativ 40000 lei, susține acțiunea civilă înaintată/f.d.239/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în toamna anului 2008 a strîns soia de pe terenul de pămînt cu ajutorul familiei sale, despre xxx a aflat de la xxx, fiul său xxx a predat soia la xxx, a adus facturile și a spus că banii vor fi achitați mai târziu, prețul și modalitatea achitării au negociat cu xxx împreună cu fiul său, urma să-i achite 96.000 lei/f.d.240/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în anul 2008 a aflat de la consăteni

despre posibilitatea predării soii în or.xxx, de la xxx a aflat că firma "xxx", și anume xx strînge soia, xxx i-a dat facturile și a transportat soia cu automobilul personal în cantitate de 9 tone, personal cu xxx s-a întîlnit în cadrul urmăririi penale, despre prețul de 2,40 lei și termenii de achitare s-a înțelea cu xxx prin telefon, dar pînă în prezent prejudiciul cauzat în sumă de 21000 lei nu i-a fost restituit, susține acțiunea civilă înaintată/f.d.241/,

-declarațiile reprezentantului părții vătămate xxx, Capmoale Nicolae depuse în instanța de fond, din care rezultă că reprezintă interesele defunctului xxx, susține integral acțiunea civilă în sumă de 118650 lei /f.d.242/,

-declarațiile suplimentare ale reprezentantului legal al părții vătămate xxx, Capmoale Nicolae depuse în instanța de fond, din care rezultă că în facturi nu este indicat costul producției, este aplicată ștampila SRL "xxx", careva familie nu figurează, însă este recipisa eliberată de xxx către xxx./f.d.256/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că activează în calitate de contabil șef al SRL "xxx", despre SRL "xxx" cunoaște că pe perioada lunilor octombrie-noiembrie 2008 între SRL "xxx" și SRL "xxx" a fost încheiat contract de cumpărare a soii, au fost coordonate condițiile între părți, astfel reprezentantul firmei a adus cu sine toate actele necesare și SRL "xxx" a procurat soia conform condițiilor contractului, banii pentru marfa procurată au fost transferați pe contul SRL "xxx"/f.d.243-244/,

-declarațiile inculpatului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că vina nu recunoaște, pe xxx îl cunoaște din 2006, au avut relații contractuale cu întreprinderea pe care o gestionează, în anul 2008 xxx s-a adresat la el cu rugămintea să-i ajute în realizarea soii cultivate, a fost încheiat contract între "xxx" SRL și GȚ "xxx", cu indicarea prețului soii de 2 lei pentru un kilogram, peste un timp xxx iar s-a adresat referitor la realizarea prin firma "xxx" SRL a soii cultivată de alți cetățeni, s-au înțelea că el va lua soia, iar xxx va duce contul la tonaj și la toate documentele, la prima primire a banilor de la "xxx" SRL s-a dus la xxx și a transmis banii soției lui xxx pentru achitarea la niște persoane, la ce ea a spus că se vor achita după cum ei consideră, peste careva timp xxx a cerut să-i transfere 50000 lei prin bancă, ce și a fost efectuat, cu xxx a făcut cunoștința la xxx și i-a achitat suma de 5000 lei, documente confirmătoare că a achitat suma dată lui xxx nu are, în luna ianuarie la xxx s-a întîlnit cu xx și xxx, de la care a aflat că nimeni n-a primit nici un ban, ulterior în timpul trecerii frontierei de stat a aflat despre intentarea dosarului penal, a eliberat recipise părților vătămate la indicația anchetatorului la poliție, din numele SRL "xxx", în total "xxx" SRL a achitat GȚ "xxx" suma de 145000 lei, are obiecții economice numai cu GȚ "xxx", le-a spus părților vătămate că se va clarifica după ce va clarifica cu xxx pentru realizarea merelor, xxx întocmea și semna facturile, a fost înțelegerea că ultimul se va achita cu persoanele, nu a promis nimănui că personal se va achita, toate persoanele urmau să primească banii de la xxx, ultimul și-a asumat răspunderea și inițiativa de a colecta soia, facturile prezentate la f.d.190, factura de expediție din 25.10.2008 prin care expeditorul xxx a livrat destinatarului ÎM "xxx" cu sediul mun.xxx soie în cantitate de 150 tone la locul de descărcare or.xxx, este unicul document juridic și contabil pentru posibilitatea de a primi spre balanț soia, celelalte facturi prezentate la materialele cauzei nu pot prezenta interes, consideră autentice și care ar crea drepturi și obligațiuni contractul nr.01/0908 din 01.09.2008 și chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 25.03.2009, sunt autentice și facturile de expediție din 25.10.2008 pînă la 27.11.2008, nu și-a onorat obligații de plată în sumă de 300000 lei deplin, numai parțial în privința contractului nr.1 din 09.08.2008 încheiat între SRL "xxx" și GȚ "xxx", nu a încheiat contracte cu persoane fizice, s-a achitat cu GȚ "xxx", deoarece de la ea a primit soia, potrivit facturilor s-a achitat cu toți prin intermediul GȚ "xxx", recunoaște acțiunea civilă înaintată de xxx/f.d.245-252/,

-declarațiile suplimentare ale inculpatului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că toate actele prezentate dovedesc faptul că trebuia să se achite numai pentru soia colectată, dar nu pentru mere, faptul nevinovăției sale demonstrează hotărîrea primei instanțe, iar sumele transmise nu confirmă faptul că i-a achitat banii pentru mere, dar pentru soie, GȚ "xxx" a eliberat factura de 150 tone soie cu suma de 300000 lei, toate facturile au inscripția "la păstrare", în facturi nu sunt indicate sumele, nu au fost luate în considerație cheltuielile pe care le-a suportat la păstrare, curățire, suma de 2.40 lei și TVA 2%, din suma totală urma a fi scăzut minimum 20% TVA, cînd a predat facturile la IFS xxx l-a rugat să nu prezinte toate facturile, știind că GȚ "xxx" are datorii la oameni, a refuzat să-i transfere bani către GȚ "xxx", toate facturile erau eliberate și scrise de xxx, iar primul exemplar l-a luat pentru contabilitate, la 02.12.2008 și 10.12.2008 au fost transferați prin bancă sumele de 75000 lei și 50000 lei, personal a indicat în facturi "la păstrare", dar nu "la vînzare", a fost înțelegere că achitările cu părțile vătămate se vor face prin intermediul lui xxx, pentru masa curată a producției, o factură a fost scrisă și eliberată de către el personal la rugămintea lui xxx, confirmă faptul că și-a asumat răspunderea să achite pentru soie 2,40 lei și 2,80 lei, toate cantitățile aduse la "xxx" erau indicate în factură, toți cunoșteau că xxx se va achita pentru soie, consideră că a fost intenția să se ascundă de el acești 300000 lei/f.d.258-259/.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, cît și suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului xxx în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Colegiul penal conchide că instanța de fond în baza probelor cercetate corect a constatat vina inculpatului în cele incriminate și just a calificat acțiunile lui xxx în baza art.190 al.5 CP RM, deoarece s-a demonstrat că ultimul prin acțiunile sale a săvîrșit escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari.

Colegiul penal consideră că în ședința judiciară s-a stabilit cu certitudine, că xxx, la 2008 activînd în funcția de contabil al întreprinderii mixte "xxx" SRL, pe parcursul lunii octombrie aceluiași an, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, convenind cu fiecare proprietar în parte asupra prețului, a colectat de la

un grup de locuitori ai raionului xxx semințe de soia și anume de la:

1. xxx la 25.10.2008 - 19031 kg, la prețul de 2.80 lei pentru un kg, în sumă de 53286 lei și la 26.10.2008 - 12490 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 34972 lei; iar în total 88258,80 lei;
2. xxx la 26.10.2008 - 16603 kg, la prețul de 2.40 lei pentru un kg, în sumă de 39847,20 lei;
3. xxx, la 26.10.2008 - 5130 kg, la prețul de 2.80 lei pentru un kg, în sumă de 14364 lei;
4. xxx, la 27.10.2008 - 15671 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 43878,80 lei și la 28.10.2008 - 21714 kg la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 52137,60 lei, iar în total - 96016,40 lei;
5. xxx, la 27-28.10.2008 - 42375 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 118.650 lei;
6. xxx, la 30.10.2008 - 3750 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg în sumă de 9000 lei;
7. xxx, la 01.11.2008 - 9020 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 21648 lei;
8. xxx, la 01.11.2008 - 7251 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg, în sumă de 17402,60 lei;
9. xxx, la 27.11.2008 - 5944 kg, la prețul de 2.80 lei pentru 1 kg, în sumă de 16643,20 lei;
10. xxx, la 21.11.2008 - 4136 kg, la prețul de 2.40 lei pentru 1 kg în sumă de 9926,40 lei, asigurându-i pe proprietari că se v-a achita pentru soia în cantitate totală de 153240 kg în sumă totală de 431756,60 lei după realizare.

Potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr.110 din 27.10.2008 încheiat între SRL"xxx" și SRL"xxx", xxx ca reprezentant al vânzătorului, vinde cantitatea de soia achiziționată, cumpărătorul, potrivit dispozițiilor bancare nr.234 din 30.10.2008, nr.471 din 13.11.2008 și nr.46 din 10.12.2008, transferă la contul SRL"xxx" sumele de 135000 lei, 49113,90 lei și respectiv 72945,86 lei, cu titlu de plata pentru soia procurată.

La sfârșitul lunii decembrie anul 2008 xxx a părăsit teritoriul Republicii Moldova și nu răspundea la apelurile telefonice.

Pentru soia procurată, xxx nu s-a achitat pînă în prezent, dobîndind ilicit bunuri materiale - 163115 kg semințe de soia în sumă totală de 431.756, 60 lei.

Acțiunile inculpatului xxx corect corect sunt încadrate în baza art.190 al.5 CP RM ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane, comisă prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari, fiindcă la momentul colectării soii de la părțile vătămate xxx avea scop de însușire și nu avea de gînd să îndeplinească angajamentul asumat, neîntreprinzînd măsuri legale în acest sens, nici mai tîrziu, mai ales că personal a declarat că pe banii primiți de la soia predată a procurat tehnică agricolă, iar declarațiile inculpatului prin care nu-și recunoaște vinovăția sunt un mod al inculpatului de apărare, apreciate de instanța de apel ca un drept al inculpatului.

Soluția instanței de apel rezultă din următoarele.

Conform teoriei dreptului penal latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Urmează de menționat faptul că pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost dusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul plac.

Potrivit p.15 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.23 din 28.06.2004 "Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor", primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînirea acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Din declarațiile inculpatului, a părților vătămate și probele scrise, relevate din documentele cercetate în ședința de judecată, rezultă că xxx a prezentat vădit fals realitatea, imitînd prin diverse căi îndeplinirea promisiunii de achitare cu părțile vătămate, faptul că a discutat cu părțile vătămate personal fiind dovedit prin declarațiile părților vătămate date în cadrul ședinței judiciare.

Conform împrejurărilor stabilite de instanța de fond pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit cert, că xxx a colectat de la părțile vătămate soia, convenind asupra prețului, asigurând părțile vătămate că va achita plata pentru soia colectată.

În același timp, de către xxx nu au fost efectuate achitățile cu cetățenii de la care a colectat soia, deși potrivit probelor cercetate pentru soia colectată au fost achitați banii de către SRL "xxx", care a procurat soia și banii pentru marfa procurată au fost transferați pe contul SRL "xxx", în numele căreia acționa xxx la momentul colectării soii de la părțile vătămate, deși a trecut un timp îndelungat de la momentul colectării, xxx nu a achitat sumele pentru soia procurată, din ce rezultă că ultimul a acționat prin înșelăciune.

Astfel, deși au fost primiți banii respectivi de la SRL "xxx", xxx personal a declarat că a fost procurată tehnică agricolă, nefiind restituiți banii părților vătămate pentru soia, apoi xxx a dispărut și s-a ascuns de la instanța de judecată.

Mai mult, chiar și după eliberarea recipiselor lui xxx și xxx, xxx nu a luat măsuri și nu a restituit banii părților vătămate.

Aceste împrejurări dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor lui xxx, care de la bun început a avut ideea de a nu se achita cu părțile vătămate, camuflând situația existentă, astfel nu a acționat cu bună credință și la momentul colectării soii a indus în eroare părțile vătămate, promițându-le că se va achita în timpul apropiat, fapt ce nu a fost realizat.

Alături de aceste acțiuni se evidențiază și intenția lui xxx cu privire la dobândirea bunurilor prin escrocherie, care este demonstrată prin caracterul irealizabil al angajamentelor luate față de părțile vătămate, inculpatul neexecutând promisiunile luate și nerestituind banii, părțile vătămate declarând clar despre prejudiciile cauzate prin acțiunile lui xxx.

Acest comportament al inculpatului se menține și la momentul de astăzi, inculpatul de fapt s-a ascuns de instanța de judecată, pe parcursul ultimilor ani careva acțiuni concrete de restituire a sumelor bănești părților vătămate nefiind întreprinse, mai mult chiar, caracterul acțiunilor inculpatului indică în continuare la ducerea în eroare a părților vătămate.

Reeșind din cele stabilite Colegiul penal consideră că apelul inculpatului este nemotivat și nefondat, iar apelul suplimentar declarat de avocatul M.Fotescu în interesele inculpatului este declarativ și fără invocarea la careva motive întemeiate de apel, apelul indică descrierea faptelor în viziunea autorului apelului, iar argumentele expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele administrate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Contrar însă acestor stipulări legale, autorul apelului propune de a pune la baza sentinței de achitare în exclusivitate declarațiile inculpatului fără careva confirmare, care de fapt nu se coroborează cu ansamblul probator existent și care se contrazic cu probele cercetate.

Colegiul penal consideră că nu pot fi luate în considerație argumentele aduse de inculpat în apelul declarat că nu este de acord cu sentința instanței de fond, la fel că nu este de acord cu încheierea privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, deoarece dezacordul cu sentința adoptată și cu încheierea privind aplicarea arestării preventive nu poate fi luat în considerație, temeiuri de casare a sentinței instanței din motivele invocate de inculpat nefiind stabilite.

Nu s-au stabilit de instanța de apel nici temeiuri de casare a încheierii instanței de fond din 18.12.2013 privind aplicarea arestării preventive față de inculpat, deoarece inculpatul xxx s-a eschivat de la prezentare în ședința judiciară în repetate rânduri și a părăsit locul de trai, nu a comunicat instanței de fond despre schimbarea locului de trai, totodată nu s-a prezentat în ședințele judiciare stabilite, aplicarea măsurii preventive fiind necesară pentru desfășurarea normală a procesului penal.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile inculpatului că nu a fost prezent la ședința de judecată din 26.12.2013 nefiind înștiințat legal, că despre sentința a aflat din internet și despre ultima ședință despre care a cunoscut și a comunicat că se află pe foaie de boală a fost 05.11.2013, la această ședință nu a fost stabilită data ședinței judiciare, că sentința a fost pronunțată în lipsa sa și pînă în prezent nu a primit partea motivată a sentinței, dat fiind faptul că inculpatul de fapt s-a eschivat de la prezentare în ședințele judiciare, invocînd agravarea stării de sănătate.

Totodată pentru ședințele judiciare stabilite după 05.11.2013 nu au fost prezentate dovezi privind starea de sănătate a inculpatului, invocată anterior, iar fiind dispusă aducerea silită a inculpatului pentru ședința judiciară din 18.12.2013 s-a stabilit că xxx nu locuiește pe adresele indicate anterior, și anume strada xxx mun.xxx și strada xxx mun.xxx, adresă indicată de inculpat în cererile de amîinare depuse în instanța de fond, motiv care a și servit ca temei pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă.

Nu poate fi reținută nici afirmația că nu a primit sentința motivată a instanței de judecată, deoarece de fapt la locul de trai anunțat anterior inculpatul xxx nu locuiește, ultimul s-a ascuns de instanța de judecată și locul aflării inculpatului este necunoscut.

Colegiul penal consideră neîntemeiată și solicitarea inculpatului de anulare a sentinței instanței de fond și a încheierii privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, deoarece temeiuri de anulare a sentinței și de achitare a inculpatului nu s-au stabilit, din moment ce probele administrate în ansamblu dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în fapta reținută în sarcina lui, totodată nu s-au constatat temeiuri de casare a încheierii privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă.

Argumentele invocate în apelul declarat de inculpat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei, situație menținută de instanța de apel.

Instanța de fond a făcut analiza probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 Cod penal RM rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele.

La părerea Colegiului penal probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui prevăzute de art.190 al.5 Cod penal RM.

Colegiul penal consideră că afirmația invocată de către inculpat în apelul declarat, precum că sentința este ilegală în latura condamnării lor, iar el urmează a fi achitat, nu poate fi reținută.

Deși inculpatul nu recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui, Colegiul penal consideră că probele administrate și puse la baza sentinței de condamnare de către instanța de fond demonstrează pe deplin că infracțiunea în cauză, prevăzută de art.190 al.5 Cod penal RM a fost săvârșită de către inculpat, astfel instanța de fond administrând și verificând probele prezentate, corect a conchis asupra vinovăției inculpatului, just calificând acțiunile lui, motiv pentru care apelul depus de inculpat se respinge ca nefondat.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de avocat în apelul suplimentar că xxx invocă faptul ilegalității sentinței, că consideră că n-a săvârșit infracțiunea imputată, care sunt afirmative, nefiind stabilită ilegalitatea sentinței instanței de fond, fiind dovedit prin probele cercetate comiterea faptei prevăzute de art.190 al.5 CP RM de către inculpat.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele aduse în apel că reeșind din materialele cauzei sentința instanței de fond nu a fost înmînată lui xxx nici în limba de stat pe care nu o cunoaște, nici tradusă în limba rusă pe care o posedă, deoarece de fapt inculpatul xxx s-a eschivat de la prezentare în ședința judiciară, a părăsit locul de trai indicat anterior de inculpat, locul aflării inculpatului nefiind constatat, nefiind comunicată o adresă unde poate fi expediată copia sentinței instanței, cit și traducerea sentinței pentru inculpat.

Mai mult, despre judecarea în ordine de apel a cauzei penale respective inculpatul xxx a cunoscut personal, fiind înștiințat legal și solicitînd amînarea ședinței judiciare, iar ulterior inculpatul s-a eschivat de la instanța de apel.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse de avocat că consideră ilegală sentința instanței de fond în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui xxx în baza art.190 al.5 CP RM, că în materialele cauzei lipsesc oarecare probe ce ar confirma vinovăția lui în infracțiunile date, care sunt declarative, cumulul de probe cercetat de instanța de fond, cit și cercetat suplimentar de instanța de apel, demonstrează cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției inculpatului.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse de avocat în apel că consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond privind faptul că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin depozițiile părților vătămate, a martorului și de materialele dosarului, care sunt afirmative, concluzia instanței de fond fiind una justă și întemeiată, vinovăția inculpatului în faptele incriminate fiind demonstrată în afara dubiilor rezonabile.

Se resping și argumentele avocatului referitor la declarațiile inculpatului, că în sentință este indicat, că xxx a declarat instanței de judecată că vina în cele incriminate nu o recunoaște, declarînd că pe xxx îl cunoaște din 2006, au avut relații contractuale cu întreprinderea pe care o gestionează acesta, în anul 2008 xxx s-a adresat către dînsul cu rugămintea să-i ajute în realizarea soii cultivate, la ce el a căzut de acord, a fost încheiat contract între "xxx" SRL și GT"xxx", în care prețul soii a fost indicat de 2 lei pentru un kilogram, peste un timp xxx iar s-a adresat cu întrebarea posibilității realizării prin firma "xxx" SRL a soii cultivate de alți cetățeni, s-au înțeles că el ia soia, dar xxx duce contul la tonaj și la toate documentele, la prima primire a banilor de la "xxx" SRL s-a dus la xxx și a transmis banii soției lui xxx pentru achitarea la niște persoane, la ce ea i-a zis că se vor achita așa cum ei consideră, peste careva timp xxx a cerut să-i transfere 50000 lei prin bancă, ce a fost efectuat, în total "xxx" SRL a achitat GT"xxx" suma de 145000 lei, ulterior în timpul trecerii frontierei de stat a aflat despre intentarea dosarului penal, venind la xxx xxx prima data s-a întîlnit cu xxx, care era cu xxx, la flecare a eliberat ca garanție cite o recipisă, cele invocate de xxx că suma sus desemnata i-a fost transmisă în baza unor alte relații contractuale anterioare nu corespunde adevărului, acest fapt dînsul justifică prin contractul de vînzare-comparare nr.010908 din 01.09.2008 a 150 tone de soia în sumă de 300 000 lei, ordinul de plata nr.1 din 10.12.2008 în sumă de 50000 lei, unde expres în cuprinsul acestuia este indicată destinația plății, chitanțele dispozițiilor de plată nr.0137 din 02.12.2008 pentru suma de 75000

lei și nr.0139 din 25.03.2009 pentru suma de 15000 lei, la fel, o proba incontestabilă la acest capitol servește și hotărârea Judecătorei Bălți din 07.06.2012 prin care s-a încasat de la GT"xxx" în beneficiul "xxx" SRL suma de 117470 lei datorie anume pentru neexecutarea de către acesta a contractelor la care face referire xxx și potrivit cărora dînsul neîntemeiat și-a reținut pentru sine sumele transferate de SRL"xxx" și nu le-a repartizat celorlalți pătimiti potrivit destinațiilor plății, îl consideră vinovat pe xxx de părțile neînțelegeri avute cu pătimitii.

Faptul invocării declarațiilor inculpatului de nerecunoaștere a vinei nu poate fi reținut, deoarece aceste declarații se combat prin declarațiile părților vătămate, a martorului xxx, prin probele scrise cercetate, care demonstrează deplin vina inculpatului în faptele inculpatului, declarațiile inculpatului fiind doar niște încercări de a prezenta situația în viziunea sa, însă aceste declarații contravin circumstanțelor stabilite pe caz.

Declarațiile părților vătămate, precum și faptul eliberării recipiselor părților vătămate xxx și xxx demonstrează, că xxx a colectat soia nu numai de la xxx, ci și de la alți cetățeni, totodată demonstrează că xxx nu s-a achitat cu părțile vătămate pentru soia colectată, deși în recipise s-a obligat să achite în noiembrie 2010, fapt ce nu a fost realizat nici pînă în prezent.

Invocarea contractului încheiat între "xxx" SRL și GT"xxx" nu poate fi reținută, deoarece se combate prin declarațiile părții vătămate xxx, din care rezultă, că după colectarea întregului tonaj de soia xxx s-a adresat către el cu rugămintea de a încheia un contract fictiv pentru vînzarea soii, contractul a fost semnat în luna noiembrie, însă din contractul fictiv reiese că este indicată luna septembrie.

Totodată, deși în contract s-a indicat colectarea a 300 tone de soia, xxx în sprijinul declarațiilor sale nu a prezentat dovezi despre achitarea sumei bănești pentru aceste 300 tone de soia, astfel declarațiile inculpatului în sensul invocat nu pot fi sprijinite.

Mai mult, din declarațiile părții vătămate xxx rezultă, că achitarea pentru soia colectată din partea lui xxx nu a fost efectuată, iar banii achitați de către xx au fost pentru merele colectate anterior, dar nu pentru soia predată de el și de părțile vătămate.

Motive de a nu crede declarațiilor părților vătămate pe caz nu au fost stabilite, mai ales că părțile vătămate au dat declarații în instanța de judecată fiind preîntîmpinați pentru răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurămînt, totodată declarațiile respective sunt sprijinite de probele cercetate și corespund cu circumstanțele stabilite pe caz.

Colegiul ține să menționeze și faptul, că nu pot fi luate în considerație declarațiile inculpatului că la prima primire a banilor de la "xxx" SRL s-a dus la xxx și a transmis banii soției lui xxx pentru achitarea la niște persoane, la ce ea i-a zis că se vor achita așa cum ei consideră, care nu au fost confirmate.

Colegiul penal respinge și afirmațiile invocate de avocat privind declarațiile părții vătămate xxx, deoarece temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate xxx nu s-au stabilit, partea vătămată a dat declarații fiind preîntîmpinat pentru răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurămînt.

Mai mult, declarațiile părții vătămate sunt sprijinite prin declarațiile celorlalte părți vătămate pe caz, prin probele scrise cercetate, care în cumul dovedesc vina inculpatului în dobîndirea ilegală incriminată.

Nu pot fi reținute ca declarative nici afirmațiile avocatului că analizînd aceste declarații, evident e demonstrat faptul, că între xxx - reprezentant al SRL"xxx" și xxx-reprezentant al GT"xxx" din anul 2006 au relații economice, contractuale reglementate de legislația civilă, acest fapt e demonstrat nu numai prin declarațiile lui xxx și ale părții vătămate xxx, ci și de materialele cauzei, de volumul 2, f.d.82-84-copii confirmate a facturilor de expediție, f.d.176-179-copiile contractului de servicii de păstrare/12.09.2008 din 12.09.2008 cu anexe.

Faptul invocării relațiilor economice între inculpat și partea vătămată xxx nu poate fi luată în considerație în cazul respectiv, deoarece deși anterior au existat relații între inculpat și xxx, referitor la colectarea soii din luna octombrie s-a demonstrat cu certitudine că xxx a acționat cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor părții vătămate, deoarece xxx a colectat la 25.10.2008 19031 kg de soia și la 26.10.2008 a colectat 12490 kg de soia în sumă totală de 88258 lei, pentru care nu a achitat lui xxx banii, astfel nu pot fi invocate relațiile economice, acțiunile lui xxx fiind prevăzute de legea penală.

Invocarea că la foile dosarului 82-84 v.2 sunt copii confirmate a facturilor de expediție, iar la f.d.176-179-copiile contractului de servicii de păstrare/12.09.2008 din 12.09.2008 cu anexe nu pot fi reținute, deoarece documentele respective se referă la contractul de servicii și păstrare a merelor, pe cînd învinuirea lui xxx se referă la neachitarea banilor pentru soia colectată.

Astfel potrivit contractului încheiat la 12.09.2008 numit Договор услуг и хранения din 2.09.2008 GT"xxx" - director xxx cumpără de la SRL"xxx"- director xxx lăzi și transmite la păstrare de la 08.10.2008 pînă la 01.04.2009 mere.

Invocarea că conform facturilor, actului de conciliere din 01.04.2009 pentru păstrarea merelor GT"xxx"-director xxx a rămas datoare SRL"xxx"-director xxx cu 117470 lei și care prin hotărâri judecătorești au fost încasate de la GT"xxx" în folosul SRL"xxx" nu poate fi luată în considerație, deoarece de fapt nu se referă la învinuirea adusă lui xxx.

Mai mult, potrivit încheierii Judecătorei Ocnîța din 26.05.2014 cererea de chemare în judecată depusă de SRL "xxx" împotriva GȚ"xxx" privind încasarea sumei 117470 lei a fost scoasă de pe rol, astfel nu poate fi invocată încasarea sumei de bani de la xxx prin hotărâre judecătorească, precum și datoriile existente ale lui xxx.

Din motivele expuse Colegiul penal respinge și argumentele aduse în apel că contractului dat și anexelor instanța de fond nu le-a dat careva apreciere, că aceste acte confirmă faptul că SRL "xxx" pentru merele păstrate nu are careva datorii către GȚ"xxx", ci dimpotrivă ultimul a rămas dator cu 117470 lei, acte confirmate cu semnăturile directorului GȚ"xxx" și ștampila acestei întreprinderi, faptul altor datorii existente nefiind relevant în cazul penal respectiv.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse în apel de avocat că instanța a indicat în sentință, că nu urmează de a reține în favoarea inculpatului xxx faptele precum ca dînsul acționînd ca reprezentant a "xxx" SRL încheie la 01.09.2008 cu GȚ"xxx" contractul de vânzare-cumpărare a cantității de 150000 kg soia la prețul de 2 lei pentru un kilogram/f.d.62 vol.2/ în baza căruia ÎM"xxx" SRL prin ordinul de plată nr.1 din 10.12.2008 îi transfera la [] cont suma de 50000, iar prin chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 mai achită în numerar sumele de 75000 lei și 15000 lei/f.d.63-64 vol.2/, deoarece instanța de judecată prin declarațiile însăși a inculpatului/f.d.245-252, 255-256, 258-259 vol.4/, a părții vătămate xxx/226-231, 253-254, 280/ stabilește cum că aceștia anterior au mai avut careva relații juridice, ultimul primind banii de la inculpat ca drept o achitare în urma acestor relații, nicidecum în baza contractului sus desemnat, acesta fiind semnat de el mult mai tîrziu decît data indicată în contract la insistența inculpatului pentru ca acesta a putea exporta semințe de soia colectate de la pătîmîții în toamna anului 2008, deoarece sunt declarative și expuse în mod de apărare a inculpatului, motivarea instanței de fond de fapt nefiind combătută în baza probelor veridice.

Faptul că xxx și xxx au avut relații contractuale anterior nu poate fi invocat în cazul dat, deoarece se judecă cazul concret referitor la colectarea și transmiterea soiului atît de la xxx, cît și de la părțile vătămate recunoscute pe caz către xxx, achitările pentru soia colectată nefiind făcută din partea lui xxx, care a acționat prin inducerea în eroare a părților vătămate.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile aduse că argumentele instanței de fond în această parte sunt neîntemeiate, că declarațiile lui xxx că banii transferați de "xxx" SRL în sumă de 50000 lei prin ordinul de plată nr.1 din 10.12.2008 pe contul GȚ"xxx" și prin chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 în numerar sumele de 75000 lei și 15000 lei sunt combătute prin înscrisurile din aceste acte contabile, dat fiind faptul că din aceste chitanțe nu rezultă că a fost efectuată achitarea anume pentru soia colectată, mai ales că sumele achitate nici nu corespund cu sumele pretinse pentru încasare de xxx și părțile vătămate pentru soia colectată.

Colegiul penal consideră neîntemeiate și argumentele aduse că în ordinul de plată, confirmat de ștampila băncii din 10.12.2008 este indicat ca plătitor "xxx" SRL, ca destinatar GȚ"xxx" 50 000 lei, cu destinația - plata pentru produse agricole conform contractului Nr.010908 din 01.09.08, deoarece din declarațiile părții vătămate xxx rezultă că contractul respectiv a fost semnat de el doar în noiembrie 2008, fiind încheiat fictiv, temei de a nu crede declarațiilor părții vătămate nefiind stabilite, declarațiile părții vătămate de fapt fiind consecvente și sprijinite și prin declarațiile celorlalte părți vătămate, cît și probele scrise cercetate.

Cît privește invocarea avocatului că chitanțele nr.0137 din 02.12.2008 și nr.0139 din 05.03.2009 cu achitările în numerar a sumelor de 75000 lei și 15000 lei sunt a doua parte din formularul "Dispoziție de încasare", aprobat prin hotărîrea Departamentului Statisticii al Republicii Moldova nr.08 din 12.04.1995 și aceste chitanțe i-au fost eliberate nu lui xxx, dar în ele este indicat, că - încasat de la ÎM"xxx" și eliberate de către GȚ"xxx" și nu de ÎM"xxx" SRL, în ele sunt indicate codul fiscal al GȚ"xxx", este semnătura lui xxx, ștampila GȚ"xxx" și este indicat achitare pentru soia conform contractului nr.01, Colegiul penal ține să menționeze, că din copiile anexate la materialele cauzei f.d.64 volumul 2 nu se înțelege semnătura lui xxx și ștampila GȚ"xxx", iar originalele acestor documente nu au fost prezentate pentru vizionare instanței de apel.

Mai mult, aceste sume nu corespund cu sumele pretinse atît de xxx, cît și de părțile vătămate pe caz, care au declarat cert și au susținut sumele prejudiciului cauzat, temei de a pune la îndoială aceste declarații nefiind stabilite.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele aduse în apel că în ședințele instanței s-a dat citire procesului-verbal de confruntare dintre xxx și xxx de la f.d.211-213 vol.I, la confruntare xxx a declarat cu o mare precizie... 50000 lei am primit prin transfer cu două zile înainte de încheierea contractului, la întrebarea lui xxx cînd a semnat chitanțele pentru 75000 și 15000 lei a citit conținutul lor xxx a răspuns că a privit conținutul, aceste declarații încă odată confirmă declarațiile lui xxx, că sumele sus indicate au fost achitate pentru soia primită de la GȚ "xxx", care sunt declarative și combătute prin declarațiile părții vătămate, din care rezultă contrariul.

Din aceleași motive se resping ca neîntemeiate și afirmațiile invocate că declarația lui xx de la confruntare, că 50 000 lei i-a primit prin transfer cu două zile înainte de încheierea contractului este încă o confirmare incontestabilă ce demonstrează, că contractul de vânzare-cumpărare nr.010908 de "xxx" SRL a fost încheiat anume la 01.09.2008 cu GȚ"xxx", deoarece nicidecum pe data de 10.12.2008 nu putea în dispoziția de plată bancară să fie înscrisul Destinația-plata pentru produse agricole conform contractului Nr.010908 din 01.09.08, contract care reeșind din declarațiile lui xxx a fost încheiat la 12.12.2008, mai ales că sumele indicate în dispozițiile bancare nici nu corespund cu sumele pretinse de xxx.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute nici argumentele invocate de avocat, că din analiza probelor se

strecoară concluzia că declarațiile lui xxx sunt false și se combat prin probele enumerate, iar instanța de fond greșit a susținut învinuirea înaintată lui xxx și a admis o condamnare sub formă de privațiune de libertate pentru acțiuni civile ce s-au născut între "xxx" SRL și GT"xxx", conform legislației civile este prevăzut că pentru neexecutarea obligațiilor contractuale părțile sunt îndreptățite să solicite pe calea înaintării unei acțiuni civile repararea prejudiciului cauzat, fiind absolut declarative.

Din probele cercetate atât în instanța de fond, cât și instanța de apel, nu s-a stabilit relații civile între xxx și părțile vătămate pe caz, printre care xxx, faptul că au existat careva alte relații civile între "xxx" SRL și GT"xxx" nu are atribuție și nu poate fi reținut în cazul concret de colectare a soii, între părțile vătămate și xxx în cazurile stabilite incriminate nefiind prezentă neexecutarea obligațiilor contractuale, după cum se invocă afirmativ, ci fapte penale sub formă de escrocherie, care au și fost demonstrate prin probele cercetate.

Astfel din probele cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, se constată vinovăția lui xxx anume în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art.190 al.5 CP RM, nefiind stabilite relații contractuale atât între xxx și xxx, cât și între xxx și părțile vătămate xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, care au declarat că au discutat despre colectarea soii și preț cu xxx, care a promis că se va achita cu plata, însă nu a achitat sumele necesare pentru soia colectată.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate că pentru demonstrarea declarațiilor false a lui xxx xxx a înaintat instanței de fond un demers prin care a solicitat de a numi pe cauza penală o expertiză contabilă în fața căreia a solicitat pentru soluționare de a pune șase întrebări, pentru verificarea activității GT"xxx" în raport cu activitatea „xxx” SRL, inclusiv întrebarea a șasea - Dacă corespund documentele contabile prezentate instanței de judecată ale „xxx” SRL cu privire la procurarea soia în 2008 de la GT"xxx", cu documentele contabile al GT"xxx" și dacă nu corespund de indicat temeiul, iar instanța de fond prin încheierea din 17.01.2012 a respins demersul de numire a expertizei/f.d.96 vol.2/, astfel i-a îngrădit lui xxx dreptul la apărare și la un proces echitabil, care au caracter de declarație.

Astfel nu s-a constatat că prin încheierea din 17.01.2012 de respingere a demersului de numire a expertizei contabile inculpatului xxx i-au fost îngrădite dreptul la apărare și la un proces echitabil, aceste afirmații având doar caracter de declarație, mai ales că inculpatul nu a fost lipsit de dreptul de a susține demersul respectiv de numire a expertizei contabile și în instanța de apel, fapt ce a nu a fost solicitat.

Nu pot fi sprijinite nici afirmațiile invocate de avocat că constatarea instanței de judecată privind condamnarea inculpatului în faptele criminale descrise o consideră neîntemeiată, că de către învinuire nu s-a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat faptul colectării soia de la cei zece proprietari indicați în sentință de către xxx, toate facturile de expediție, după cum reiese din declarațiile lui xxx, a lui xxx au fost completate de către xxx unde sunt indicate de către el că expeditor este "xxx" SRL, destinat "xx" SRL, xxx, str.xxx, loc încărcare s.xxx, loc descărcare xxx, denumirea încărcăturii soia, este indicată cantitatea și urmează un șir de semnături ale lui xx, că în toate facturile de expediție e semnătura lui xxx și a altor cetățeni, aceste probe confirmă faptul că soia a colectat-o de la părțile vătămate nu xxx, dar GT"xxx", care conform legislației era dator de a întocmi acte de colectare a soia părților vătămate ceia ce nu a făcut, fiind bazate doar pe declarații neconvingătoare.

Nu pot fi invocate nici referirea la facturile pe caz 837703 din 26.10.2008, 837704, 837706, și celelalte facturi, cu semnăturile lui xxx și a altor cetățeni, fiind declarative în sensul invocat.

Astfel din declarațiile tuturor părților vătămate reiese cert, că soia a fost predată pentru xxx, care s-a prezentat ca reprezentant al "xxx" SRL, și nu pentru xx, anume prin inducerea în eroare a părților vătămate și neîntocmirrea actelor necesare, după cum prevede legislația, precum și neachitarea pentru soia colectată, se regăsește intenția lui xxx de comitere a escrocheriei, fapte realizate de xxx față de părțile vătămate.

Nu pot fi luate în considerație ca categorice nici argumentele aduse în apel de avocat că "xxx" SRL a respectat cu strictețe cerințele legislației la procurarea soia de la GT"xxx", a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.01/0908 prin care "xxx" SRL, director xx /și nu xxx/ numit în continuare cumpărător și GT"xxx", numit în continuare vânzător prin directorul xxx, pe de altă parte ș.a., în contract sunt rechizitele bancare ale "xxx" SRL și GT"xxx", sunt semnăturile directorilor și ștampilele întreprinderilor, că în baza contractului a fost întocmită factura de expediție cu nr.780537 în care este indicat că expeditor este GT"xxx", s.xxx destinat "xxx" SRL xxx, loc încărcare s.xxx, loc descărcare, xxx, în această factură este indicată cantitatea de 150 tone de soia cu preț de 2 lei în sumă totală de 300000 lei, deoarece actele respective nu dovedesc acționarea corectă din partea lui xxx, fără inducerea în eroare a părților vătămate, cărora le-a promis achitarea pentru soia colectată de la fiecare și cu care de fapt nu s-a achitat, cauzându-le prin acțiunile sale prejudicii materiale indicate de părțile vătămate.

Faptul existenței contractului indicat de avocat nu scutește pe xxx de răspundere în cazul colectării soii în alt volum decât cel indicat în contract, precum și de la alte părți vătămate, în sensul respectiv invocat de apărare nefiind demonstrată acționarea lui xxx în corespundere cu condițiile contractului din 01.11.2008.

Afirmațiile avocatului că aceste acte figurează în actele contabile a "xxx" SRL xxx, în baza lor au fost efectuate operațiunile bancare corespunzătoare, au fost transferați bani prin intermediul băncii și în numerar, au fost efectuate declarațiile necesare și s-au plătit impozitele corespunzătoare, că evidența contabilă efectuată de către "xxx" SRL în legătură cu cumpărarea soia și primirea merelor la păstrare de la GT"xxx" încă odată confirmă faptul existenței unor relații economice între două întreprinderi, relații reglementate de legislația civilă a RM și nicidecum de legislația penală, Colegiul penal le consideră pur formale.

Acele respective la care indică apărarea, evidența contabilă a lor dusă la societate, precum plata impozitelor corespunzătoare nu pot fi luate în considerație ca dovezi în favoarea nevinovăției penale a lui xxx în crimele incriminate, deoarece volumul învinuirii lui xxx privind colectarea soiilor în cantitate totală de 163115 kg în sumă totală de 431756, 60 lei de la cetățeni și prejudiciul cauzat depășește evident cantitatea indicată în contractul din 01.11.2008, și anume cantitatea de 150 tone de soia cu preț de 2 lei în sumă totală de 300000 lei, în afară de aceasta nici nu s-a constatat că contractul respectiv a stat la baza colectării de către xxx a semințelor de soia de la părțile vătămate pe caz.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate că părțile vătămate interogate în instanța de fond au declarat, diferit, că soia a fost colectată de către xxx, că unii l-au văzut pe xxx în diferite locuri, alții au indicat că l-au văzut doar pentru prima dată la poliție, unii dintre ei l-au întrebat despre cumpărarea soia și toți au confirmat faptul că xxx în privința colectării l-a indicat pe xxx /GJ"xxx"/, cu care "xxx" SRL au și avut relații contractuale, deoarece părțile vătămate au dat declarații clare despre faptul că anume xxx a colectat soia, și nu xxx, că cu xx s-a discutat despre prețul pentru soia, situație care de altfel este parțial recunoscută și de xxx, în sensul respectiv declarațiile părților vătămate fiind convingătoare și nu se contrazic.

Faptul că apărarea consideră în apelul declarat, că xxx, reeșind din criza catastrofală a anului 2008, în sfera realizării producției agricole, având pierderi la realizarea merelor, făcând colectarea soia cu încălcarea legislației, cu scop de a se eschiva de la răspunderea fiscală pentru încălcările comise i-a dus în eroare pe părțile vătămate/majoritatea din ei sunt cumătrii lui/ că cum că xxx e dator să se achite cu ei, a ascuns de ei că a primit de la "xxx" SRL banii pentru soia, știind cu certitudine că ei îl vor crede pe el și nu pe xxx și ultimii s-au adresat la organele de poliție pe faptul că cum că xxx i-a depozitat de sumele indicate în materialele cauzei, părțile vătămate evident că nu au știut despre relațiile contractuale ale celor două întreprinderi nu poate fi sprijinit și se combate prin probele cercetate pe caz, printre care declarațiile părților vătămate și probele scrise cercetate, poziția respectivă fiind combătută deplin.

Colegiul penal nu ține cont nici de argumentele indicate în apel, că instanța de fond a mai indicat în sentință, că vinovăția inculpatului xxx este dovedită și de materialele dosarului penal, și anume: de conținutul extrasului din Registrul de Stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali rezulta faptul înregistrării la 17.04.2007 a ÎM"xxx" SRL cu genul principal de activitate, activitatea de ambalare, comerț cu ridicata a băuturilor alcoolice, comerț cu amănuntul, comerț cu ridicata pe bază de tarife, unde în calitate de contabil șef de la data fondării și pînă la data de 22.12.2008 figurează xxx/f.d.22 vol.1/; de informația IFS mun.xxx nr.12-2/377-3302 din 06.05.2011 din care rezulta faptul că, ÎM"xxx" SRL pentru perioada anilor 2008-2010 nu depune la aceasta autoritate declarații cu privire la impozitul de venit, iar din 17.03.2009 a fost declarată ca firmă fantomă/f.d.229 vol.1/, deoarece probele respective în cumul cu declarațiile părților vătămate demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate deplin, soluția instanței de fond privind constatarea existenței infracțiunii incriminate fiind una corectă.

Nu pot fi luate în considerație și se consideră declarative și afirmațiile că instanța de judecată pripit a ajuns la această concluzie, că n-a verificat la inculpat veridicitatea acestor înscrisuri din materialele cauzei, n-a citit declarațiile lui xxx date la urmărirea penală, unde el permanent, la unele întrebări ale colaboratorilor de poliție indica că nu poate prezenta unele documente, deoarece sunt ridicate de poliție pentru soluționarea a altei cauze(material de control), deoarece instanța de judecată a cercetat probele solicitate atât de acuzare, cît și de apărare, în sensul respectiv inculpatul xxx nefiind îngrădit în careva mod, mai ales că instanța de fond a amînat de mai multe ori ședințele judiciare anume din motivele invocate de inculpat, care ca rezultat s-a eschivat de la judecarea cauzei în instanța de fond, ulterior s-a eschivat și de la judecarea cauzei în ordine de apel, deși a atacat personal sentința instanței de fond.

Mai mult, declarațiile invocate de xxx date în cadrul urmăririi penale au fost date citirii în ședința instanței de apel la solicitarea acuzării, aceste declarații fiind apreciate ca un drept al inculpatului, dar care nu dezvinovătesc inculpatul în crimele incriminate.

Colegiul penal respinge și afirmațiile invocate referitor la faptul că în urma controlului efectuat de către poliție s-a stabilit că "xxx" SRL de la momentul fondării și pînă la momentul controlului a activat, a dat dările de seamă fiscale și în urma controlului a fost emisă o ordonanță de refuz în intentarea unei cauze penale, din lipsa în acțiunile "xxx" SRL, director xxx, contabil șef xxx a elementelor a careva articol din CP RM, dările de seamă fiscale, ordonanța de refuz în intentarea cauzei penale și alte acte le va prezenta în ședința judiciară, deoarece ordonanța procurorului în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție L.Selevestru din 26.08.2009 de neîncepere a urmăririi penale în privința demersului IFS xxx de diminuare TVA la "xxx" SRL demonstrează doar neconstatarea faptei comiterii infracțiunii de evaziune fiscală prevăzute de art.244 CP RM.

Nu pot fi reținute argumentele că instanța n-a verificat dacă xxx a avut careva împuterniciri de a încheia contracte, de a procura diferite mărfuri ș.a., pentru a confirma că xxx, fiind contabil șef al "xxx" SRL a activat din numele acestei întreprinderi cinstit avînd împuternicirile necesare se v-a prezenta și procura, cu împuternicirile indicate, deoarece procurile nr.01 din 18.08.2008 pe numele lui xxx din partea "xxx" SRL, valabilă pînă la 18.08.2011, prezentată la f.d.121 v.5, precum și nr.02/19 din 19.08.2011 /f.d.124/ nu dovedește acțiunea lui xxx referitor la părțile vătămate pe caz conform prevederilor legale, prin acțiunile sale xxx a și dus în eroare părțile vătămate, cauzîndu-le prejudiciu material.

Nu sunt întemeiate nici afirmațiile referitor la faptul că instanța de judecată a mai indicat și la relațiile contractuale ale ÎM"xxx" SRL și SRL"xxx", contractul de vînzare-cumpărare nr.110 din 27.10.2008, facturi de

expediție, actul de verificare detaliat a decontărilor reciproce al SRL"xxx" și ÎM"xxx" SRL din 30.11.2009 și că potrivit dispozițiilor bancare nr.234 din 29.10.2008/f.d.74 vol.1/, nr.471 din 13.11.2008/f.d.75 vol.1/ și nr.46 din 10.12.2008/f.d.76 vol.1/ SRL"xxx" transfera la contul SRL"xxx" sumele de 135000 lei, 49113,90 lei respectiv 72945.86 lei, iar în total suma de 257059,76 lei cu titlu de plată pentru soia prelucrată, procurată, interpretându-le ca probe ce confirmă săvârșirea de către xxx a infracțiunii imputate, că toate aceste documente enumerate de instanță demonstrează relațiile contractuale dintre două întreprinderi, relații economice și nicidecum acțiuni penale, că banii de pe soia prelucrată și cumpărată sunt transferați pe contul SRL"xxx" și nu în buzunarul lui xxx.

Aceste documente demonstrează că pentru soia colectată de xxx în numele ÎM"xxx" SRL, predată SRL"xxx" de către SRL"xxx" s-au făcut achitățile necesare, totodată cu părțile vătămate xxx, care a colectat soia în numele SRL"xxx", nu s-a achitat pentru soia primită, din ce rezultă escrocheria comisă de xxx față de părțile vătămate, cărora le-a promis achitarea după realizare.

Sunt nefondate și afirmațiile invocate că dacă s-ar fi stabilit în ordinea civilă că SRL"xxx" a colectat de la părțile vătămate soia și nu s-a achitat cu ei, apare necesitatea de a încasa în ordine civilă costul soiei conform contractelor, actelor de achiziție ș.a., că dacă pe cale civilă sau chiar și penală s-ar fi constatat că SRL"xxx" sau xxx are careva datorii către cineva din părțile vătămate, evident că întreprinderea dată sau xxx nu pot fi atrași la răspundere penală, deoarece: Articolul 1 din Protocolul nr.4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului interzice privarea de libertate pentru datorie. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în stare să execute o obligație contractuală, articolul dat vizează neexecutarea a orice obligație contractuală și nu doar neplata unei datorii financiare.

Din probele cercetate rezultă că anume xxx pe parcursul lunii octombrie anul 2008 a acționat cu inducere în eroare față de părțile vătămate, a colectat soia și a promis că după realizare se va achita cu toți, fapt ce nu a realizat, părțile vătămate invocând prejudiciu material cauzat anume prin acțiunile lui xxx, faptul acționării lui xxx din numele SRL"xxx" fiind demonstrat, totodată acțiunile respective nu se încadrează ca relații civile, ci sunt fapte prejudiciabile, comise cu intenție, prevăzută de legea penală și care conform Codului Penal sunt pasibile de pedeapsă penală, fiind corect constatată vina inculpatului în faptele incriminate, de fapt fiind lipsă a obligațiilor contractuale, astfel invocarea încălcării art.1 din Protocolul CEDO în sensul respectiv nu este întemeiată și nu poate fi susținută.

Argumentele invocate sunt apreciate de instanța de apel ca un mod de a-și îndreptăți comportamentul și de a evita răspunderea penală, prin explicarea diferitor motive nu poate fi argumentată neonorarea promisiunilor față de părțile vătămate.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele aduse că apărarea consideră că probele acumulate de către organul de urmărire penală și de către instanța de judecată confirmă pe deplin lipsa în acțiunile lui xxx a componenței de infracțiune prevăzută de art.190 al.5 CP RM, care sunt afirmative și nu corespund adevărului.

Pe cauza penală respectivă sunt recunoscute ca părți vătămate 10 persoane, care invocă cauzarea prejudiciului prin acțiunile lui xxx, care nemijlocit de la fiecare a colectat soia și nu s-a achitat în urma promisiunii făcute, ca rezultat persoanele s-au adresat la organele de drept, fiind pornită urmărirea penală, pe cauză fiind administrate probe care demonstrează vina inculpatului anume în faptele incriminate.

Nu poate fi reținută nici solicitarea avocatului enunțată în apel de casare a sentinței instanței de fond cu pronunțarea în privința lui xxx a unei sentințe de achitare, deoarece este nefondată și temeuri de achitare a inculpatului nu s-au stabilit, faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa nu echivalează cu achitarea ultimului și nu constituie temei pentru casarea sentinței, mai ales că probele cercetate demonstrează vina inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate pe cauza prezentă ca nefondate urmează a fi respinse, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile declarate de inculpatul xxx și apelul suplimentar declarat de avocatul Fotescu Mihail în interesele inculpatului xxx împotriva sentinței Judecătorei Ocnița din 26.12.2013, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru

